

El cant de les balenes

Dyan Sheldon i Gary Blythe

Mariona Trabal

**Què ens deuen voler dir els
autors amb aquesta il·lustració?**

Aquest és el text que l'acompanya (en color morat)

Aquella tarda, l'àvia de la Lili, mentre mirava per la finestra, tot d'una va dir en veu alta:

-Fa molt temps. Hi havia balenes als oceans. Eren grans com muntanyes...

.....

-Àvia, i a tu , què et van donar? -va preguntar la Lili- què vas rebre tu de les balenes?

L'àvia de la Lili va sospirar:

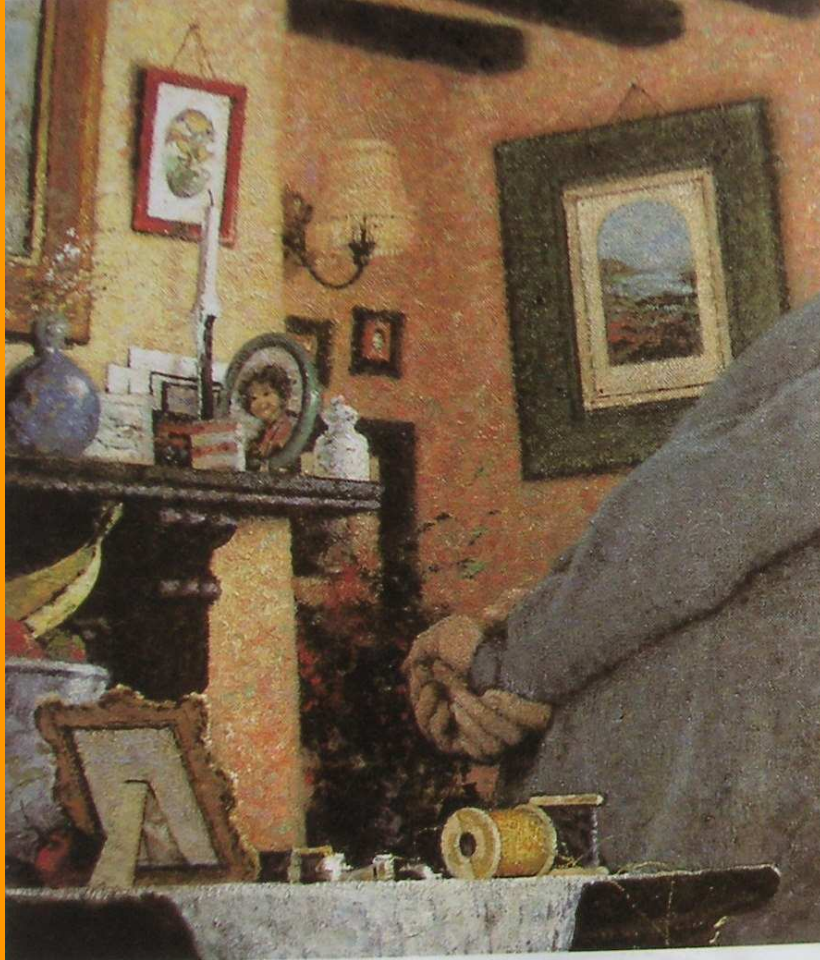
-Una o dues vegades- va xiuxiuejar- una o dues vegades les vaig sentir cantar

En aquell moment l'oncle Frederic va entrar a l'habitació:

-No ets més que una vella xaruga- va dir cridant -Les balenes eren valuoses per la seva carn, els seus ossos i el seu greix! Si vols explicar-li una història a la Lili, almenys que sigui de profit, li estàs omplint el cap de bestieses! Cantar les balenes...

Creus que és això el que ens volen transmetre?

- 1. L'atmosfera càlida de l'habitació?
- 2. El contrast entre l'interior de l'estança i l'exterior, que veiem a través de la finestra?
- 3. La superioritat física de l'oncle damunt la nena i l'àvia?
- 4. El temor compartit per totes dues?

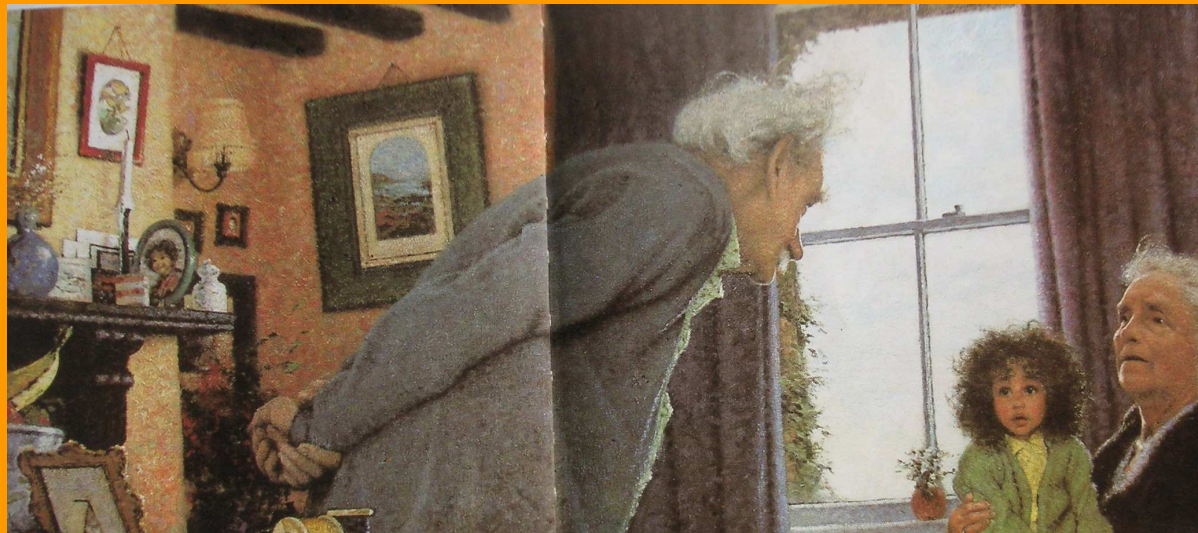

1. Certament

L'habitació és plena de detalls que li donen una gran calidesa: el color de l'empaperat de les parets, **els** quadres i fotografies penjats, o damunt la llar de foc i a la tauleta, la fusta noble dels mobles i les bigues, l'aplic i l'espelma, les flors i la fruitera plena, els rodets de fil damunt la taula, mostra de l'activitat domèstica de l'àvia abans d'iniciar el conte per la Lili...

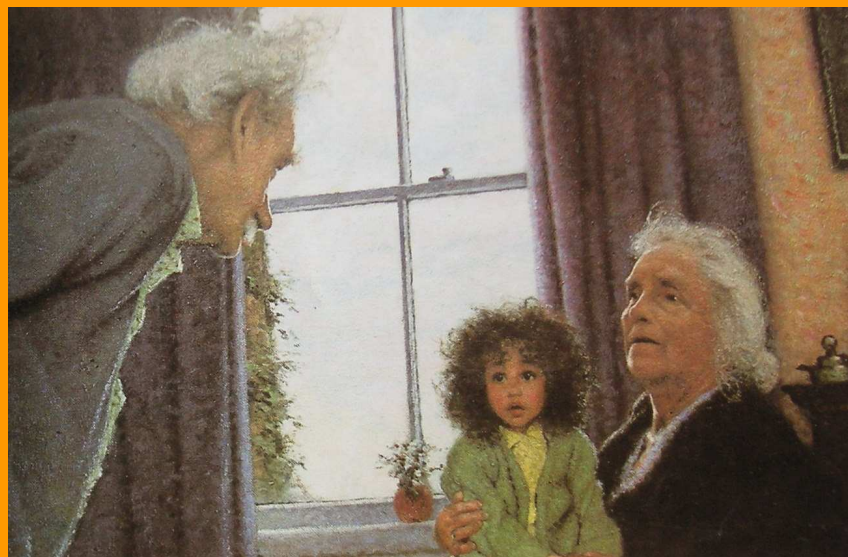
2. També és veritat

A l'inici del llibre hem pogut veure l'exterior a través de la finestra: s'hi veia molt de cel, camps, flors... I el mar!
La finestra segueix present darrera les dues dones, s'hi veu el cel blau, les plantes enfiladisses, i sabem que allà, a l'exterior, hi ha el mar. És potser un símbol d'esperança, d'aire pur, com a contrast amb l'ambient amenaçador que està creant l'oncle dins la casa...

3. Cert

Elles dues, la nena i l'àvia, estan assegudes. Ell, dret, queda clarament per damunt. Tira el cos endavant per renyar l'àvia... S'agafa les mans al darrera, i aquest gest, que ens hauria de tranquil·litzar –no les vol pegar- no ho acaba d'aconseguir, perquè sembla que amagui alguna cosa, alguna intenció... El text diu que crida, però el cert és que la il·lustració no ho mostra.

4. Evidentment

A tot el conte ens presenten l'àvia i la néta molt properes. S'estableix entre elles un corrent natural d'amor, i, a més, un secret compartit: les balenes es poden comunicar amb nosaltres, si hi creiem.

En la il·lustració comparteixen, a més, la por que els fa l'home: l'expressió de l'àvia és ofesa i dolguda –res a veure amb l'àvia de les altres il·lustracions-, la de la Lili és d'astorament. Però estan abraçades i unides davant l'agressivitat de l'oncle.

Alguns aspectes a considerar

La història consta d'una dotzena d'il·lustracions a doble plana, molt més amples que altes. L'espai destinat al text és una columna que ocupa, aproximadament, una sisena part de la doble plana (a excepció de la penúltima plana, on hi ha dues il·lustracions i la columna del text resta enmig)

El text queda intencionadament fora de la il·lustració, emmarcat amb una línia que el separa. És per això que no l'he escanejat ni he respectat la disposició de les línies quan he transcrit el fragment que acompanya la il·lustració triada. Potser m'he equivocat, però m'ha semblat que no era significatiu. Altres àlbums de la mateixa editorial tenen idèntica disposició: "Allà on visc", "Un desig", "La platja d'en Pere"...